

[Sigsgaard.]

ikke har andet end pensionen at leve af, helt slipper for skat. Det er afvist her i tinget. Vi har tidligere foreslået en mere progressiv skala, så de lavere indkomster lettes. Også det forslag har tinget afvist, og vi har ikke genfremsat dem ved behandlingen af dette lovforslag; det tjener intet formål at få de samme forslag forkastet gang efter gang. Vi må altså også af denne grund stemme imod udskrivningsprocenten.

Socialdemokratiets dagsordensforslag kan vi stemme for. Den konservative ordfører ønsker begrundelse for at træffe beslutningen om udskrivningsprocenten så sent som muligt, og det er jo det, der foreslås af socialdemokraterne. Jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde ved anden behandling, at argumenter for et sådant forslag er fuldstændig overflødige; det turde være en selvfølge, der ikke kræver nærmere motivering, at man fastsætter udskrivningsprocenten på et tidspunkt, hvor man ved så meget som muligt om det økonomiske grundlag, det vil sige på det senest mulige tidspunkt.

Derimod kræver det en begrundelse at fastsætte udskrivningsprocenten tidligere end nødvendigt, og den begrundelse har regeringen ikke kunnet give; det var vi nærmere inde på ved anden behandling. Der er givet forskellige begrundelser, der er forsøgt forskellige argumenter, men jeg tror, det efter anden behandling må erkendes, at ingen af dem holder. Man har bl. a. forsøgt sig med en snak om, at folk på et tidligt tidspunkt skal vide, hvad de har at rette sig efter skattemæssigt i det næste skatteår. Men det argument duer ikke, for samtidig forbeholder man sig jo, som hr. Niels Helveg Petersen sagde det ved anden behandling, at ændre udskrivningsprocenten senere. Det kan altså meget vel ske, og det vil sige, at folk ikke efter vedtagelsen i dag ved mere om, hvad de har at rette sig efter, end de hidtil har vidst.

For mig at se står der ingen argumenter tilbage for at vedtage denne udskrivningsprocent i dag. Der er altså ingen grund til at

gøre det, man kan lige så godt vente til et så sent tidspunkt som muligt, og for min skyld kan der da ikke være noget som helst i vejen for, at folketinget om nødvendigt indkaldes i september; det er jo ikke engang efter dagsordensforslaget og efter socialdemokratiets stilling at dømme nødvendigt, men selv om det nu skulle være nødvendigt, selv om man kunne ønske sig det, hvad skulle der så egentlig være i vejen for det? Der er ingen fornuftig grund til, at folketinget skal holde sommerferie i 4 måneder. Nu står man her og siger f. eks. fra venstres side, og finansministeren var inde på det sidste gang, at det kan vi jo overveje, folketingets arbejdsperiode kan jo lægges om på et senere tidspunkt. Men det er nu, vi står i problemet, hvorfor så ikke handle nu, f. eks. ved at stemme for dagsordensforslaget, f. eks. ved at indkalde folketinget til det nødvendige møde i september måned?

Regeringspartierne har altså ingen argumenter for deres stilling, men de har jo magten her i tinget, og dermed er resultatet af denne sags behandling desværre givet.

Hanne Reintoft: Som jeg sagde allerede ved første behandling, kan vi under ingen omstændigheder stemme for det foreliggende lovforslag om udskrivningsprocenten. Jeg vil igen understrege, at hvis man skal have en skattereform, der virker, må den bygges på et helt andet princip, så de, der virkelig kan bære byrderne, kommer til det. Den må bygges op på, at man har en fast grænse for lave indtægter, der ikke beskattes — vi har nævnt 20.000 kr. for forsørgere og 10.000 kr. for enlige — den må bygges op på en helt anden skala, der virkelig lægger beskatningen dér, hvor skatteevnen er. Vi har også gentagne gange gjort opmærksom på, at der kunne laves en sådan skatteskala, der i og for sig ville give det samme provenu som den nugældende. Det indebærer ikke, at vi accepterer statens budget, det er kun en dokumentation af, at man, hvis man skulle kræve så mange penge op, som man nu ønsker at kræve op, også kunne gøre det ved